

CIS Reviews, Burlingame/Arcadia predstavlja početkom Lipnja ove godine, kroz Hrvatsko Filatelističko Društvo, novu marku, zadnju u seriji trilogije, o Hrvatskom gradu Vukovaru, njegovim braniteljima i obiteljima. 20og Prosinca 1991e godine, nakon tromjesečne, u povijesti jedinstvene obrane, borba za Vukovar je izgubljena da bi Republika Hrvatska četiri godine kasnije dobila rat. Danas, skoro 18 godina kasnije sve činjenice nisu izrecene, sve patnje nisu opisane, sve nepravde nisu navedene, a Pravda, za koju su ti hrabri ljudi i njihove obitelji davali svoje živote, ne samo da nije zadovoljena, ona je u interesu „povijestnih interesdija i politickih oportunisti“, domacih i stranih, bezosjecajno uskracena.

----- -00000000-----

Marka je duplog formata. Slicno prvom dijelu trilogije (o Bleiburgu, 2007e godine) i drugom dijelu (o generalu Gotovini 2008e godine), lijeva strana prikazuje lik grafike svjetski poznatog likovnog umjetnika, naivca Ivana Lackovica-Croate iz 1998e godine sa autorovim natpisom: „Zdravo Europo, Hrvati sto ce umrijeti, pozdravljaju te!“. („Ave Caesar, morituri te salutant“). Iznad lika od grupe ljudi, pognutih glava i vezanih lancima u formi cetveroreda, stoji natpis „Croatia“ obiljezen sa dva datuma: 1914-2009. U naznacениh devedeset i pet godina, dakle od pocetka Prvog Svjetskog Rata, ta ista Europa (primarno opisana u obliku Velike Britanije), u kojoj mnogi dobronamjerno, mozda naivno, traze buduće utociste, jasno i namjerno zakazala je interesima Hrvatskog naroda u kljucnim momentima nase povijesti.

Zakazala je 26og Travnja 1915e godine, tajnim Londonskim Ugovorom, kada Velika Britanija obecaje, a kasnije literarno prodaje Italiji Trst, Istru, vecinu Dalmacije do iza Ploca i vecinu otoka kao nagradu za borbu na strani Antante protiv Habsburske monarhije (Mozda je vrijedno, kao korolarij, pitanje do kojeg bi se nivoa ostvarili kasniji Rapallo ugovori iz 1920e, pa i Rimski Ugovori da nije bilo ovog presedana prodaje Hrvatskih zemalja strancima).

Zakazala je Prvog Prosinca 1918e, tako zvanim „pristupanjem“ Hrvatske u Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca. Citirajuci iz naseg proslog filatelisticog izdanja: „Ta je tvorevina bila nastavak institucionaliziranog ugnjetavanja Hrvatskog naroda, za koju Hrvatski narod nije nikada glasao i koju, nota bene, Hrvatski Sabor nije nikada potvrdio“. Ovaj nametnuti politicki sistem, zacrtan u Londonu kao dio „europske solucije“ je, de facto, postao dugogodisnji epicentar europskih (a narocito Hrvatskih) problema. Razlika je da su se Hrvatski problemi uvijek placali velikim Hrvatskim zrtvama i Hrvatskim teritorijem.

Zakazala je u Svibnju 1945e, osam dana nakon zavrsetka rata, kada je Lord Aldington predao na prijevaru, sa odobrenjem najvisih Londonskih drzavnih vlasti, vecinu Hrvatske vojske sa civilima, zenama i djecom Titovoj jugoslavenskoj vojsci krseci Zenevski Ugovor potpisan po Hrvatskoj 1943e, zapocevski na taj nacin klasican povijestni primjer „forsirane repatriacije“. Malo je stanovnika Hrvatskih sela i gradova koji nisu izgubili clanove obitelji na Bleiburgu i Kriznim putevima od Austrije do Makedonije. Genocid je pocinjen, istina je utajena, pravda je uskracena, 581 masovna grobnica govori iz Slovenije, sluzbene uplivne Britanske sfere proizvode zamrzavanje arhiva za slijedecih 40 godina a Zagreb slijedi ugovor o masovnim grobnicama, potpisan sa Slovenijom, tipicnom, planiranom, paternalistickom letargijom.

Zakazala je u nedalekoj povijesti kada je Haaski Sud svojim radom jasno porucio da su Hrvatski generali uvrsteni u kategoriju ratnih kriminalaca, a obrana Hrvatske zemlje po hrvatskim gradjanima da je kriminalna akcija. Ta politicka interpretacija onoga sto bi trebalo biti manifestacija anglo saksonskog pravosudja jasno pokazuje kako se u ime pravde prostituiraju ljudi, institucije i principi jer za njih je vazniji politicki interes nego ono sto je moralno korektno i legalno pravo.

Starcevic je rekao: „Hrvati su se htjeli osloboditi jarma bilo cijega, a ne jarme mijenjati“. Nacija koja dozvoljava da joj stranci kroje i pisu povijest, ne moze postavljati cvrste temelje za pravednu buducnost svojih narastaja bez obzira da li je taj cin unutar ili izvan bilo kakove Europske zajednice.

-----000000-----

Druga strana marke posvecena je gradu Vukovaru, njegovim braniteljima i obiteljima. Marka predstavlja tri elementa: kriz kao simbol tisucijetne vjere u Hrvata vezan uz staroljetni hrvatski grb, zatim namjerno potenciranim velikim slovima natpis Vukovar-Uskracena Pravda, obiljezen datumom pada Vukovara 1991e godine, i simblicki detalj cegrtuse sa zastave Americkih dragovoljaca rabljen u borbi protiv kolonijalne Britanije.

Da bi Hrvatska mogla zivjeti, Vukovar je dao 1739 poginulih, 3000 ranjenih, 495 nestalih, i 9800 sprovedenih kroz logore u Srbiji. Vukovar je za vrijeme opsade podnio 315,000 granata koje su razrusile 96% grada. O razseljavanju, obiteljskim traumama, generacijskim posljedicama rijetko tko govori jer je danas adekvatnije biti politicki korektan nego istinit i pravedan.

Koliko spomenika je trebalo podici, a to nije ucinjeno, da se oda pocast svim tim zrtvama? Koliko optuznica, kome prosljedjenih, trebalo je podnijeti da Vukovar ne postane povijestni nastavak Londonskog Ugovora, SHS-a, Bleiburga i Haaga? Taj povijestni nastavak odvija se sada pred nasim ocima naznaceni rijecima ucitelja Starcevic: „Pazite ove ljude od nekada do

danas.....oni su vazda isti, vazda proti Hrvatskoj, vazda okrinkani da ih prostota nepozna".

Za Vukovar je kriv vojnik JNA koji je slijepo napadao; krivi su Srpski docasnici, casnici, generali u odorama JNA i svim paravojnim varijantama, jedinstveno cijeli stozer, sva ministarstva i ministri, tisak i televizija , vrhovna vojna i civilna vlast u Beogradu aklamirana po vecem dijelu svog naroda. O kolektivnoj krivnji i reparacijama samo se povremeno cuju povrnsni komentari domacih i stranih oligarhija.

*Za Ovcaru, izrecene su minimalne optuznice i sramotne osude.
Za grenatiranje grada, nitko nije odgovoran
Za pljacku privatne i drzavne imovine, nitko nije odgovoran
Za one koji su dragovoljno izdali susjede Hrvate, nitko nije odgovoran
Za cistku branitelja iz Mupa, nitko odgovoran
Za mrtve, ranjene, nestale, logorase, nitko odgovoran
Za neproporcionalnost agresora i zrtve, nitko odgovoran
Za utajavanje istine, nitko odgovoran*

Ova je marka predstavljena u cast grada Vukovara, njegovih branitelja i njihovih obitelji, poginulih, nestalih, ranjenih, kroz logore sprovedenih, iz domova prognanih, zaboravljenih po vlastoslužnim pravnim sferama i tako zvanim pravnim forumima koji uvazavaju ljudska prava samo u obliku politicke ideologije, dakle, de facto, bez pravnih posljedica.

Uskracena pravda je jedan od najstrasnijih nacina ugnjetavanja koju Hrvatski narod, naucivsi se iz povijesti i tragedije grada Vukovara, ne smije nikada ponovno dozvoliti, iako se taj process polagano odvija pred nasim ocima vec 18 godina.

Upravo to vodi trecem elementu marke: na doljnoj desnoj strani predstavljen je lik cegrtuse podsjećajući na dragovoljce iz americke kolonijalne povijesti koji su u borbi protiv agresora, na svojoj zastavi naznacili upravo taj lik i tekst slobodno preveden na Hrvatski: „Ne gazi!".(Don't tread on me!)

To treba uvaziti kao sacuvanu povijestnu poruku da svako ugnjetavanje, pa i ono staro po stotinu godina, a narocito ono u novijoj povijesti mora imati svoj kraj, a ideolosko ugnjetavanje kroz nepravedne institucije isto ima svoj kraj, ali uvijek sa mnogo tezim i dugorocnijim posljedicama. Od generacija Hrvata koji su svjedoci uskracivanja pravde, gradu Vukovaru i njegovim plemenitim ljudima hvala, cast i slava.

*Damir O. Rados
Burlingame, Lipanj, 2009*

(project design, printing and distribution gratis)

*CIS Reviews, Trilogy
Bleiburg, 2007; Gen. Gotovina, 2008; Vukovar, 2009
(design, printing and distribution gratis)*